

Recerca

Títol:

UN MOMENT DE REFLEXIÓ, EN TEMPS DE CANVI, ENTORN DE L'ACCÉS A LA UNIVERSITAT

- Verònica Violant i Holz
-

Prenent-nos uns moments, analitzem tot el camí recorregut fins al moment intentant dibuixar els nous esdeveniments en temes d'accés a la universitat, per novament preguntar-nos i qüestionar-nos entorn de la forma com els futurs professionals dels nostre país accedeixen a les aules universitàries.

És des d'aquest context, i com a resultat de sis grans anys d'esforç i treball per intentar donar resposta a una preocupació motivada des de la pròpia pràctica docent, que pren forma aquesta investigació, la qual es planteja de qui-

na manera queda associat el rendiment acadèmic de l'alumne abans d'arribar a dites aules, amb el seu futur rendiment professionalitzador. Per tal de poder contestar aquesta qüestió, es va anar dissenyant i organitzant el conjunt d'elements implicats, que finalment van configurar aquest estudi.

Així, doncs, i partint de quatre supòsits inicials i amb un intent de conjuinar-los, es va voler trobar un eix que el pogués cohesionar. Dues van ser les propostes de cohesió i ambdues formen el conjunt de la investigació, que dona

resposta al seu objectiu de recerca: "Estudiar fins a quin punt està associat significativament el rendiment acadèmic, i en especial en les àrees directament relacionades amb la seva pròpia professió, amb la nota d'accés a la universitat (mètode propi i mètode convencional)".

Presentació

Començaré per presentar, de forma ràpida, el conjunt d'etapes que configura dita recerca, per tal de situar la investigació enmig d'un context i d'unes circumstàncies determinades. Aquest escrit vol aspirar a ser una presentació global del conjunt d'etapes que configuren la totalitat de la recerca (Tesi doctoral dirigida pel Dr. Josep Gallifa i Roca). Si el lector volgués profunditzar en les diferents qüestions plantejades, personalment l'adreço a la totalitat de la recerca, ja que aquí només trobarà unes petites pinzellades d'un món en què estic convençuda que cal dedicar moltes forces i en el qual és necessari continuar treballant i investigant.

Quatre són les etapes que configuren i tracen el camí cap al final de la investigació. La primera, l'etapa conceptual, intenta ser una presentació i una justificació del camp d'investigació, l'origen del problema. Des d'aquest darrer punt, juntament amb l'anàlisi de les teories més rellevants, neix l'objectiu de la recerca. És en aquesta etapa on es va decidir definir i explicar les/els variables/elements que entren en joc en les dues mostres de treball, per deixar exposat el conjunt introductor de dades relacionades amb l'inici de la investigació.

En la segona etapa, l'etapa de planificació, bàsicament es fa una exposició descriptiva de l'estratègia metodològica emprada. En aquest apartat, s'exposa el tipus de disseny d'investigació utilitzat, i es presenten les dues mostres de treball juntament amb les tècniques de recollida de dades utilitzades en ambdues mostres; punt, aquest darrer, on prenen forma els diferents elements metodològics implicats, com són l'organització i la planificació, el processament i l'obtenció de puntuació... Finalitza l'etapa amb un petit capítol on queden sistematitzats i operats els termes de natura qualitativa utilitzats de forma directa en la recollida de dades i la posterior obtenció de puntuació.

Fruit de l'apartat de recollida de les dades, n'esdevé l'anàlisi posterior, és a dir, l'etapa empírica, on es presenten els resultats numèrics (estudi quantitatiu), es planteja el tipus d'estudi quantitatiu i qualitatiu portat a terme i s'exposen els resultats de cadascun dels elements implicats en aquest estudi.

La darrera etapa, l'etapa interpretativa, queda configurada en tres parts. Una primera part que fa referència al resum i discussió dels resultats més significatius a què s'ha arribat amb l'anàlisi portada a terme; una segona part que fa referència a les conclusions finals i, per acabar, la tercera part en què es fa una proposta de millora del procés, on es descriuen els elements a tenir en compte des de la nostra experiència, des de la pròpia praxi, la qual cosa ha estat possible gràcies a haver pogut dissenyar un tipus d'investigació-acció.

Finalitzaré aquesta presentació enunciant la present línia expositiva. En considerar que la lectura podria resultar més atractiva per al lector, l'escrit queda redactat, tant l'exposició del conjunt de la recerca com els resultats més significatius trobats --en aquest darrer punt és on recau l'èmfasi de l'escrit--, en un to de defensa, i no seguint l'estructura clàssica d'un article.

Exposició del conjunt de la recerca

Davant d'aquest títol tant llarg, "El procés d'admissió d'estudiants a la universitat com a element estratègic per a l'optimització del seu rendiment acadèmic", sembla lògic pensar i creure que, per una banda, hi tenim present tot el conjunt d'elements que configuren la totalitat de la recerca i, per l'altra, que des d'aquest podem fer-nos mentalment un seguit de possibles preguntes: el què?, el procés d'admissió; amb quina utilitat?, com a element estratègic, i què es vol aconseguir?, l'optimització; però l'optimització de què?, del rendiment acadèmic; de qui?, de l'estudiant, i a on?, a la universitat. I així fetes i contestades aquestes preguntes, sembla lògic pensar que està tot dit i aclarit.

Una mostra de la importància del tema en qüestió és tot el conjunt d'investigacions fetes pels diferents autors que aporten informació valuosa vers el tema. Investigacions que deixaré de comentar de forma explícita, tot i que de forma implícita queden recollides en l'escrit, tant en la forma de presentar com en la forma de treballar les conclu-

sions. El que intentaré, doncs, amb l'espai del qual dispo, és posar de manifest els elements que trobem en cadascuna de les etapes, anteriorment citades, que serveixen per anar configurant els resultats, amb relació a l'objectiu de la recerca. Aquest objectiu inclou el disseny, l'organització, la planificació, la posada en pràctica, l'anàlisi i l'avaluació d'una proposta d'admissió d'alumnes a la universitat amb l'objecte de donar resposta a la necessitat d'accedir al món universitari des d'una altra forma que no sigui exclusivament el mètode convencional, (és a dir, l'expedient acadèmic anterior) i en el qual s'intenti, des del disseny, dibuixar un perfil de futur estudiant amb l'avaluació d'un conjunt de dimensions i aspectes de la persona, mostrades en el seu conjunt de possibilitats, a través del paper (com és el cas del comentari de text, el test de perfil de personalitat, entre d'altres) i de forma personal i individual (com és l'entrevista) per tal d'obtenir un futur rendiment acadèmic significatiu (especialment en les àrees/assignatures relacionades amb la pròpia professió), com a resultat d'una major motivació, un estil de fer i de donar resposta al medi propi de la professió a què es vol accedir. Si ens fixem en les paraules clau que intervenen en l'objectiu d'investigació, veurem que són dues, bàsicament, les paraules/conceptes a destacar: *el rendiment acadèmic* i *la nota d'accés a la universitat*

El rendiment acadèmic correspon a la mitjana de les notes obtinguda per l'alumne (nota arrodonada, segons actes, a 2 decimals en les diferents assigna-

natures). Aquestes s'agrupen en funció d'uns criteris segons dues mostres d'alumnes (mostra 1: alumnes que cursen 1r curs d'Infermeria en el curs acadèmic 96-97 i mostra 2: alumnes que cursen 1r curs d'Infermeria en el curs acadèmic 98-99).

Així, per a la mostra 1 -curs acadèmic 96-97, el criteri rau en la mitjana de les notes dels alumnes al llarg dels tres cursos acadèmics que ocupa la seva diplomatura. Les assignatures del currículum de l'alumne queden agrupades en 13 grups d'assignatures emmarcats en 4 àrees de coneixement:

- Amb relació a **la pràctica**: l'àrea de coneixements assistencials
- Amb relació a **la teoria**: l'àrea de coneixements d'infermeria i l'àrea de coneixements de biociències
- Des de **la persona**: dins de l'àrea de coneixements d'infermeria, el grup d'assignatures de relació i de valors.
- Des dels **instruments**: l'àrea de coneixements d'eines de suport

Des d'aquest punt, i en especial en les àrees directament relacionades amb la seva professió, em refereixo al rendiment acadèmic amb relació als coneixements impartits a l'alumne al llarg de la seva formació a la universitat, que es troben directament relacionats i lligats amb la seva professió des d'una vessant teòrica i pràctica.

Per a la mostra 2 -curs acadèmic 98-99, el criteri rau en la mitjana de les notes dels alumnes al llarg del 1er curs acadèmic, en tres moments:

- 1r quadrimestre / 2n quadrimestre / tot el curs,
- per a tots els alumnes matriculats a l'escola / els matriculats a l'escola perquè la seva nota els hi permetia l'accés / els matriculats en llista d'espera,
- en dues submostres (submostra 1 i 2): en la submostra 1 no s'elimina cap alumne de la mostra, encara que li manqui alguna nota tant de rendiment com d'accés, i la submostra 2 elimina aquell alumne a qui manca alguna nota.

I, sempre (en ambdues mostres), fent grups segons el seu torn d'estudis: matí, tarda o ambdós.

L'accés a la universitat (100% de la nota) ve donat per la nota obtinguda pel candidat en les diferents proves d'accés a la universitat i pel seu expedient acadèmic ponderat.

Així, veurem que EL MÈTODE PROPI (el qual equival al 45% de la nota d'accés i una part del 55% restant) correspon a la suma de les notes parcials obtingudes pel candidat en les proves d'admissió pròpies juntament amb la nota que resulta en ponderar-les, és a dir, en multiplicar l'expedient acadèmic de l'alumne per un factor corrector.

EL MÈTODE CONVENCIONAL correspon a l'expedient acadèmic anterior del candidat, segons la via accés als estudis universitaris, i forma part d'aquest darrer 55%.

La suma d'ambdós percentatges configura EL MÈTODE D'ADMISSIÓ D'A-

LUMNES A LA UNIVERSITAT, procediment que consisteix a seleccionar el futur estudiant per a cursar els estudis d'Infermeria a l'Escola d'Infermeria i Fisioteràpia Blanquerna a la Universitat Ramon Llull.

Per portar a terme tot això, es proposa un tipus de disseny d'investigació-acció de forma d'espiral, on cada volta queda representada per una fase de la pròpia investigació. La investigació vol donar resposta a través de l'anàlisi, la discussió i les conclusions a la pregunta inicial, i les accions es posen de manifest a través de la proposta i la posada en marxa del procés -acció 1- i de la proposta de millora d'aquest procés -acció 2-. El conjunt de voltes d'espiral configura la totalitat de la recerca.

L'anàlisi de les dades recollides des del propi instrument, el qual es dissenya amb l'objectiu d'avaluar les diferents dimensions i aspectes de la persona, es duu a terme des de l'anàlisi estadística (dades de natura quantitativa) i des de l'anàlisi del contingut i de les observacions (dades de natura qualitativa).

El mètode d'anàlisi que s'utilitza des de **l'anàlisi estadística**:

- Pretén l'anàlisi descriptiu de totes les variables del rendiment acadèmic, a través de:

- l'anàlisi de la correlació simple (correlació lineal de Pearson),
- la significació de la correlació i
- la magnitud de la correlació.

El mètode d'anàlisi que s'utilitza des de l'anàlisi del contingut i de les observacions:

- Pretén l'anàlisi i la puntuació de la comunicació verbal i no verbal dins la subvariable entrevista, així com l'anàlisi objectiva i la descripció sistemàtica a través d'una pregunta anònima i voluntària formulada als candidats amb relació als sentiments generats entorn del procés d'admissió, per tal de d'extreure'n unes conclusions en la línia de millora del procés.

Exposició dels resultats més significatius

Les conclusions queden plantejades amb un doble marc d'anàlisi: les relatives a l'objectiu de recerca des de diferents punts de vista (les proves, les vies d'accés i la nota d'accés a la universitat) i les relatives als resultats amb relació a grups, torns i tendències.

Així, els resultats relatius a la mostra 96-97 ens permeten arribar a conclusions des d'una línia de "continuitat i especialització". Continuitat, pel fet d'estudiar el rendiment acadèmic de l'alumne al llarg dels tres anys que ocupen els seus estudis, i especialització, pel fet de poder classificar el conjunt de totes les assignatures del currículum de l'alumne en grups d'assignatures, els quals tenen, de forma intrínseca, un doble fil comú i queden classificats en grups segons el tipus de coneixement que impliquen i per la forma com arriben aquests coneixements a l'alumne.

Els resultats relatius a la mostra 98-99 ens permeten d'arribar a un tipus de

conclusions en la línia de les possibles diferències que es puguin donar en el mètode d'accés a la universitat amb relació al rendiment acadèmic de primer curs, ja que tot i treballar amb una mostra en què tots els alumnes han estat admesos des del procés d'admissió, els uns s'han matriculat perquè la seva puntuació els hi permetia l'accés i els altres s'han matriculat en llista d'espera, la qual cosa ens permet d'avaluar les possibles diferències entre uns i altres.

Des dels propis instruments, es valoren els diferents aspectes i dimensions de la persona, on les conclusions relatives a les habilitats personals-socials-motivacionals (entrevistes, preferències professionals i vocacionals i perfil de personalitat) queden relacionades fonamentalment amb els grups amb **relació a la pràctica** -'àrea de coneixements assistencials', **a la teoria** -'àrea de coneixement d'infermeria'- i **des de la persona** -'relació i valors'.

Les conclusions relatives a les habilitats personals-cognitives (les diferents proves que la configuren) queden relacionades fonamentalment amb els grups amb **relació a la teoria** -'l'àrea de coneixement de biociències', **des de la persona** -'relació i valors'- i **des dels instruments** -'eines de suport'.

Continuaré l'exposició amb ulls de conclusions, posant de manifest els resultats més significatius obtinguts amb relació a l'objectiu de recerca, des dels diferents punt de vista, anomenats anteriorment (des de les proves d'accés,

des de la nota d'accés i des de les vies d'accés a la universitat).

• Des de les proves d'accés a la universitat

Les proves que funcionen com a predictor, ho fan *fonamentalment en els grups d'assignatures directament relacionades amb la professió, des de la teoria (bloc de coneixement d'infermeria) i des de la pràctica (tant de forma global com en grups d'assignatures dins el bloc de coneixement assistencials); així en la mostra 96-97, les proves de preferències professionals i personalitat funcionen fonamentalment en el torn de matí i en alguns casos en tot el grup.*

Podem afirmar, doncs, i en sintonia amb diversos estudis (Roces, Touron i Gonzalez, 95; Valle i col., 99) en què es plantegen la relació entre els motius, les motivacions, els interessos i la situació/estratègies d'aprenentatge amb el rendiment acadèmic, que els resultats d'aquest estudi confirmen el pensament de partida: "uns interessos professionals o vocacionals afins als estudis escollits donaran lloc a un rendiment acadèmic professionalitzador". Sembla important, però, de tenir present pensar, observant les diferències en ambdues mostres, que els anys d'estada a la universitat i l'especialització de les assignatures amb relació a la professió en els cursos més avançats poden ser variables associades a l'autoeficàcia (mesurades, en el nostre cas, en forma de rendiment acadèmic) i el valor de la tasca, factors trobats per diferents autors (Pintrich) com a significatius, amb relació al rendiment/estratègies d'aprenentatge.

Amb relació a la prova d'habilitats cognitives, i a la vista dels resultats, s'afirma que aquesta funciona parcialment, en la mostra 96-97. Els resultats ens indiquen que aquesta prova ens pot servir com a predictor de rendiment acadèmic futur amb relació al grup d'assignatures relacionades amb l'àrea de coneixement assistencial, tant en el seu conjunt com en grups més reduïts d'assignatures i, fonamentalment, per a tot el grup d'alumnes; i amb relació a l'àrea de coneixement d'infermeria, de forma aïllada, en el grup de tarda.

Des d'aquest mateix grup, també funciona amb relació a l'àrea de coneixement de biociències i amb relació a les eines de suport; tenint en compte que, des d'aquesta darrera àrea, també funciona amb el torn de matí i amb ambdós junts.

Els resultats de la mostra 98-99 ens indiquen que, de les 5 proves que configuren les habilitats cognitives, només funciona, de forma aïllada i en diferents submostres, en 3 a la prova de preguntes curtes, al comentari de text i a la de resposta múltiple.

Els resultats obtinguts amb relació a les habilitats cognitives confirmen els estudis realitzats per altres autors, en què destaca l'escassa predictibilitat del rendiment universitari per part de la intel·ligència (Escudero, 87). Així, per exemple, les aptituds mentals, tal com estan operades pels tests convencionals, juguen un paper cada vegada menys determinant en la predicció del rendiment (Cid, i col, 87), fet que revalora,

per altra banda, la significació trobada en l'àrea de coneixements de biociències, àrea on es posen en marxa els aspectes més acadèmics relacionats amb els estudis anteriors a la universitat.

A la vista del conjunt de conclusions anteriors, crec que si realment volem professionals vàlids i amb ganes de realitzar les tasques que se'ls encomana, la rellevància entre allò cognitiu i allò motivacional mereix una especial dedicació.

Si atenem als resultats relacionats amb l'entrevista mostra 98-99, se sosté que tot i que la tònica general és la tendència a les magnituds baixes, en aquells casos en què hi ha relació significativa (només en 3 grups), en dos d'aquests la magnitud és mitjana/moderada (0.4).

Bé, en aquest context i amb el quadre general de correlacions, aquest resultat no deixa de ser apreciable, i més si tenim en compte que aquesta prova i de forma general, a l'igual que la prova de personalitat en la mostra 98-99, no sembla funcionar com a predictor en cap d'ambdues mostres.

Aquesta darrera, la prova de personalitat, prediu negativament el resultat de forma aïllada en la mostra 98-99, en un grup d'assignatures corresponents al 1r quadrimestre en el torn de tarda, i en la mostra 96-97, en un grup d'assignatures relacionades amb la professió i en el grup d'assignatures relacionades amb les eines de suport.

La prova de preferències vocacionals prediu negativament el resultat de forma generalitzada, i aquests resultats es donen en el 2n quadrimestre i en tot el curs amb els alumnes de torn de tarda i amb ambdós junts, matriculats a l'escola i admesos pel procés.

Per altra banda, i dins les d'habilitats cognitives: la prova de resposta múltiple prediu, de forma aïllada, negativament el resultat, amb les assignatures de tot el curs amb tots els alumnes admesos pel procés.

En la mostra 96-97, la prova de l'entrevista prediu també negativament el resultat, tot i que només, amb el grup de matí en l'àrea de coneixement de biociències i amb dos grups d'assignatures directament relacionades amb la seva pròpia professió (l'un des de la teoria i l'altre des de la pràctica).

Amb relació a l'entrevista i tenint en compte que els resultats no recolzen el nostre pensament inicial, és a dir, tot i que la tònica de l'entrevista no avala el seu ús com a predictor, hi ha altres raons, penso, per les quals l'entrevista és defensable; una raó rau en el fet que es considera l'entrevista com a forma de transmissió d'ideari, com a sentiment d'acollida..., i una altra raó, que fa pensar en l'entrevista com a instrument important en un procés d'admissió, és l'expressada pels candidats: el seu efecte tranquil·litzador, la valoració positiva que en fan de ..., entre d'altres motius.

En certa manera, podem pensar que aquestes poden estar parlant de les pos-

sibles limitacions en la forma de conjuminar i associar uns resultats (nota de l'entrevista amb notes de rendiment acadèmic) que neixen de realitats diferents. Fóra interessant, en futures investigacions, estudiar la variable del rendiment acadèmic amb relació a l'entrevista, possiblement tractant-la no tant com a sinònim de qualificacions acadèmiques, és a dir, com a producte, sinó més aviat com a aprenentatge significatiu, és a dir, com a procés. Com? Creiem que hem de tenir present que la universitat representa un paper clau en el procés d'aprenentatge dels futurs professionals, però som conscients que és una pregunta de difícil resposta, i potser aquesta no es troba només en el marc universitari, sinó també en la futura inserció laboral al món professional i en l'anàlisi d'aquest, i que s'ha de trobar, d'aquesta manera, la forma de conjuminar les tres realitats plantejades a l'inici de la nostra investigació: la realitat universitària, la realitat del futur estudiant i la pròpia realitat social.

Des de la nota d'accés a la universitat

Veient-ne els resultats, observem que la tendència de la direcció de les relacions amb relació a *l'expedient acadèmic*, i en ambdues mostres, és negativa de forma generalitzada (per als alumnes de torn de tarda i amb ambdós junts -matriculats a l'escola i matriculats escollits en llista d'espera) en pràcticament la totalitat de les assignatures del currículum (tant de forma global -blocs de coneixement-, com en grups reduïts d'assignatures) i en un percentatge apreciable, aquestes, són signifi-

catives. Fet que ens fa afirmar que el sistema tradicional (*expedient acadèmic anterior*) no sembla un bon sistema, ja que prediu negativament el resultat. I, tot i que la magnitud de les correlacions donades no són elevades, aquestes indiquen una tendència que és important d'aturar. Dada aquesta, que en principi podem pensar que justifica la nostra tesi, per dues raons: primer, el fet que la tendència de la relació sigui negativa ja és significatiu, encara que aquesta sigui baixa, i segon, que no sembla casual que tantes siguin negatives i encara més quan els resultats es comporten de forma molt diferent (és a dir, la tendència de les relacions passa a ser positiva) quan *l'expedient acadèmic queda ponderat*. Aleshores i globalment per a ambdues mostres, i encara que les ponderacions hagin quedat matisades en algun aspecte de forma diferent, la tònica general és similar, i es dona no sols la tendència de la direcció de les relacions positiva, sinó també amb una bona significació de les correlacions en les diferents mostres. Podem, doncs, veient aquests resultats, afirmar que l'expedient acadèmic ponderat ens serveix com a predictor de futur rendiment acadèmic, i, en conseqüència, sembla lògic pensar, en un futur treball, en una línia de ponderacions creada amb criteris futurs, fruit de l'anàlisi entre les diferències en les mostres.

Si aquests darrers resultats fan referència al 55% de la nota que configura la nota d'accés a la universitat, el 45% restant forma part dels resultats enunciats fins al moment, però per a cadascuna de les proves. Així, en conjunt, podem pensar que els criteris aga-

fats aïlladament donen un tipus de resultat diferent que si s'agafen en conjunt, no verifiquen ni reforcen els resultats que podríem esperar, ja que la tònica general en ambdues mostres és trobar un nombre escàs de grups on es donen relacions significatives, tot i que és important destacar el fet que aquestes es donen en assignatures relacionades amb el món assistencial (mostra 96-97).

Des de la nota d'accés a la universitat, els resultats ens indiquen que, tot i amb excepcions i sent les proves d'ambdós processos diferents, la tendència de les relacions en el conjunt de les dues mostres és positiva i funciona com a futur predictor de rendiment acadèmic en tots aquells grups on hi havia correlació significativa, tant en les diferents proves d'accés, com en l'expedient acadèmic ponderat, llevat d'aquells grups en què, en una de les puntuacions, la relació tendia a ser nul·la o negativa.

Des de les vies d'accés a la universitat

Els resultats d'ambdues mostres ens indiquen l'escassa predictibilitat amb el futur rendiment acadèmic. Aquesta predictibilitat té lloc de forma aïllada, tot i que, quan prediu el resultat, ho fa fonamentalment des de la via d'accés B (des del COU -PAAU: banca Biosanitària) i des de FP.

Així, doncs, i veient tot el conjunt de dades analitzades, podem concloure que els resultats avalen la proposta d'accés a la universitat, específicament en els grups d'assignatures directament relacionades amb la professió, tant per la

prova de preferències professionals (des de la mostra 96-97) com per expedient acadèmic ponderant (en ambdues mostres) de forma generalitzada, i en diferents proves, grups i mostres de forma més puntual.

Tot i que creiem important de continuar estudiant i investigant el disseny del procés d'admissió a la universitat, i més en el moment actual, en què sembla que encetem, de forma plena, un temps de canvi en l'accés universitari. Línies d'estudi, que des d'aquesta investigació, queden emmarcades en clau de proposta de millora del procés (acció 2) i que es planteja que s'hauria de tenir en compte, per una banda, una sèrie d'elements interrelacionats entre ells, que podríem dibuixar-se a partir d'un triangle, on cadascun dels vèrtexs quedaria encapçalat per un aspecte global: des de les mateixes proves (les proves dins el procés), des del currículum universitari (les assignatures dins el currículum) i des dels mateixos estudis (la professió a què s'accedeix); i, per l'altra, el plantejament de noves qüestions com: *Quina funció tenen els sistemes d'accés a la universitat i quins són els objectius pels quals es van crear?, Quines són les variables que s'amaguen, però que actuen, dificultant l'esclariment del tema?, Quin és l'impacte social dels sistemes d'accés?, Quins són els punts a tenir en compte des del mateix sistema d'accés?*

Bé, per tancar, posaré de manifest diversos elements que volen ser un punt de reflexió sobre les qüestions recentment plantejades, convidant-vos a

encetar una línia de recerca envers aquesta temàtica:

- Nou replantejament del que significa i el que implica el mateix procés d'admissió d'alumnes a la universitat en les noves generacions d'estudiants.
- El "sistema educatiu universitari" amb relació al rendiment acadèmic de l'alumne". Què i com s'avalua?
- Replantejament del sistema d'avaluació i els sistemes de correcció vetllant per la fiabilitat a l'hora d'ordenar i admetre.
- Un sistema d'accés:
 - Ha d'intentar no diversificar excessivament la nota d'accés.
 - Ha d'ésser estable però fluid, actiu i adaptable a la realitat social i personal de les noves generacions d'estudiants. Ha de qüestionar-se en termes de futur.
 - Ha de buscar fórmules que permetin trobar l'equilibri, entre la mateixa prova i l'expedient acadèmic.
- Finalment, un sistema d'accés ha d'anar cap a una línia que aposti per l'estudi i el diàleg, de manera que els qui elaboren proves d'accés les configuren després d'un contacte constant també amb els qui tenen la difícil, però apassionant, tasca d'ensenyar a la universitat.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES
RELACIONADES AMB LA FORMA-
CIÓ UNIVERSITÀRIA I L'ACCÉS A
LA UNIVERSITAT

- ALBAIGÉS, J. (1999). *La política universitària a les portes del segle XXI. L'ensenyament superior nous reptes, nous horitzons*. Barcelona: Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filologia i Lletres i en Ciències de Catalunya.
- BONET, E. (1998). *Per a una universitat formativa, crítica i creativa*. Barcelona: Universitat Ramon Llull.
- BRAGA, I. L. (1987). ¿Ingresan los alumnos en la universidad con un adecuado desarrollo de los niveles de razonamiento? *Investigación y experiencias didácticas*, 5 (1), 16-26.
- BRICALL, J. M. (1997). *El paper de les universitats en la construcció d'Europa*.
- CONSEJO DE UNIVERSIDADES - Secretaria General. (1987). *Demanda de plazas universitarias*. Madrid: Centro de publicaciones - Secretaría General Técnica. Ministerio de Educación y Ciencia.
- ESCUDERO, T. (1987). Buscando una mejor selección de universitarios. *Revista de educación*, 287, 249-283.
- ESCUDERO, T. (1997). Investigaciones sobre el procedimiento de selección de universidades en España: una revisión comentada. *Revista de educación*, 314, 7-27.
- FERRER, F. (1996). *Els sistemes d'accés a la universitat des d'una perspectiva internacional*. Consell Interuniversitari de Catalunya: Generalitat de Catalunya.
- GOBERNA, M. A., López, M. A. i Pastor, J. T. (1987). La predicción del rendimiento como criterio para el ingreso en la universidad. *Revista de educación*, 283, 235-248.
- MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA. (1993). *El acceso a la universidad desde las enseñanzas medias*. Madrid: Centro de publicaciones - Ministerio de Educación y Ciencia.
- MUÑOZ, F. (1993). *El sistema de acceso a la universidad en España 1940-1990*. Madrid: CIDE.
- MURILLO, F. J. (1997). Análisis de las pruebas que configuran la selectividad. *Revista de educación*, 314, 49-62.
- ROCES, C., TOURÓN, J. I GONZÁLEZ, M. C. (1995). Motivación, estrategias de aprendizaje y rendimiento de los alumnos universitarios. *Borbón*, 47 (1), 107-120.
- RODICIO, Mª L. (1993). *El acceso a la universidad en Galicia: análisis de las disfuncionalidades de la prueba de selectividad y alternativas*. Catàleg col·lectiu ON-LINE CA: Authority Lookup. Disponible en la base de dades, <http://www.mec.es/cgibin/>

- TIANA, A. (1998). *Avaluació i rendiment dels sistemes educatius*. (pp. 30-33). Barcelona: Edicions de la Universitat Oberta de Catalunya.
- TORRENTS, R. (1993). *Les raons de la Universitat*. Vic, Barcelona: Eumo Editorial.
- TOURIÑÁN, J. M., SANTOS, M. A., RODRÍGUEZ, A. I LORENZO, M^a DEL M. (1999). La función de la universidad: universidad, calidad y sociedad civil. *Aula Abierta*, 74, 27-66.
- TOURÓN, J. (1984). Validez predictiva de las calificaciones de enseñanzas medias y de las pruebas de selectividad respecto al rendimiento académico en la universidad. Dins Aguirre de Cáncer, I. (Ed.). *La selectividad a debate*. Madrid: Ediciones de la Universidad Autónoma.
- VÁZQUEZ, A. (1991). Análisis predictivo del rendimiento académico en bachillerato y COU. *Revista de educación*, 295, 429-462.
- VICERRECTORADO DE ESTUDIANTES. Secretariado de acceso. (1998, 14 i 15 de gener). V Jornades sobre el accés a la Universitat. Actas. Universidad de Sevilla: Ed. Kronos, SA.